

16/к.г. 9/1996г.
04.08.1996г.

ГЛАВЕН ПРОКУРОР

София, 4 юни 1996 г.

НА

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

№ 5528/1996 IV

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

г-н З. Караматов
7.11.96г.

СТА Н О В И Щ Е

от главния прокурор на Република България
по к.д. № 9/1996 година

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

В съответствие с определението Ви от 21.05.1996 г. изразявам следното становище по съществото на делото образувано по искане на група депутати за обявяване за противоконституционността на чл.2, б."а" от ЗМДТ, чл.6, ал.1 от Приложение № 1, създадено с § 4 от ЗИДЗМДТ и § 14 от ЗИДЗМДТ:

1. По чл.2, б."а" от ЗМДТ:

Споделям изложеното в искането на групата депутати. Текстът на чл.2 от ЗМДТ урежда случаи, при които се събират такси за извършвани от общините услуги. При изброяването им като услуга е посочено и получаването на имущество по дарение и по възмезден начин. Хипотезата касае гражданскоправни сделки с правна уредба в ЗЗД, ЗС и други нормативни актове. В нито един от тях обаче не е регламентирано общините да извършват някаква услуга. Очевидно е, че в ЗМДТ като такса е уредено заплащане на данък. Доколкото размера на тази "услуга" се определя от Министерския съвет цитирания текст от ЗМДТ противоречи на чл.84, ал.3 от Конституцията.

2.

2. По чл.6, ал.1 от Приложение № 1:

Разпоредбата регламентираща заплащане на различен по размер данък върху сгради в зависимост от тяхното предназначение е противоконституционна. В чл.60, ал.1 на Конституцията изчерпателно са посочени два критерия за облагане с данък - доход и имущество. Данъкът върху имуществото следва да се определя на база на неговата стойност определена по съответния ред. Конституцията не предвижда да се облага с различен данък едно и също имущество в зависимост от начина му на ползуване. Промяната на предназначението на сградата е основание при наличие на доходи да се заплаща друг вид данък.

3. По § 14 от ЗИДЗМДТ:

Действително чл.5, ал.5 от Конституцията дава възможност на законодателя да определя момента на влизане в сила на законите. Даването на обратна сила на един закон във всички случаи трябва да бъде изключение и това да е свързано с особено важни обществени причини. В този смисъл е и чл.14, ал.1 от ЗНА.

В конкретния случай от тълкуването на чл.60, ал.1 от Конституцията следва единствения извод, че задълженията които се вменят на гражданите следва да бъдат установени! Явно изискването данъците да бъдат установени означава, че техния размер следва да е определен преди възникване на задължението за плащане за бъдещ период от време.

Намирам, че придаването на обратна сила на закона противоречи на цитирания текст от Конституцията.

С УВАЖЕНИЕ
ГЛАВЕН ПРОКУРОР:

/Ив. Татарчев/

ВП